

Leaves of Grass
Walt Whitman
1855–92

ONE'S-SELF I SING.

ONE'S-SELF I sing, a simple separate person,
Yet utter the word Democratic, the word En-Masse.

Of physiology from top to toe I sing,
Not physiognomy alone nor brain alone is worthy for the Muse,
I say the Form complete is worthier far,
The Female equally with the Male I sing.

Of Life immense in passion, pulse, and power,
Cheerful, for freest action form'd under the laws divine
The Modern Man I sing.

Stébla trávy, přeložil **Emanuel z Lešehradu**, 1931

O SOBĚ ZPÍVÁM

O sobě zpívám – prosté, odloučené osobě,
přec vyslovuji slovo "lidovláda", slovo "v zástupech".

O životozpytu od hlavy k patě zpívám,
ne tvářnost sama, ani obličej sám není hoden Musy –
pravím, celá Postava jest jí daleko hodnější,
Ženu stejně jak Muže opěvám.

O Životě, nesměrném ve vášni, žilobití, síle,
veselém, k nejvolnějším činům utvářeném zákony božskými,
o Novém člověku zpívám.

Stébla trávy, přeložili **Jiří Kolář a Zdeněk Urbánek**, 1955

O sobě zpívám

O sobě zpívám, o prosté jednotlivé bytosti,
Ale pronáším slovo demokratičnost, slovo En-Masse.

O tělesnosti od hlavy k patě zpívám,
Ne jenom výraz tváře, ne jen mozek je hoden Musy,

pravím, že celá bytost je daleko cennější,
O ženě stejně jako o muži zpívám.
O životě nesmírném ve vášni, tepu a síle,
Radostném, svobodném, stvořeném podle zákonů božích,
O moderním člověku zpívám.

Walt Whitman: Výbor z básní
přeložil **Emanuel z Lešehradu**
1901

O SOBĚ ZPÍVÁM

O sobě zpívám – prosté, odloučené osobě,
přec vyslovuji slovo demokratické, slovo „En masse“.

O fyziologii od hlavy k patě zpívám,
ne fyziognomie sama, ani obličej sám není hoden Musy –
pravím, úplná postava jest daleko hodnější,
ženské stejně s Mužským opěvám.

O životě, nesměrném ve vášni, žilobití, síle,
veselém, k nejvolnějším činům, utvořeném pod zákony božskými,
o moderním člověku zpívám.

Stébla trávy
přeložil **Jaroslav Vrchlický**
1903

O vlastním já zpívám.

O vlastním já zpívám, o prosté oddělené osobě,
však vyslovuji slovo „Demokratie“, to slovo En Masse.

O fyziologii od hlavy až k patě zpívám,
ne pouze fyziognomie, ne pouze tvář jest hodna písně,
já pravím, že úplný Tvar jest mnohem hodnější,
o Ženě stejně jako o Muži zpívám.

O Žití nesměrném ve vášni, teplu, síle,
jenž vesel k nejvolnější činnosti pod božskými zákony utvářen,
o Moderním Člověku zpívám.

Demokracie ženo má, přeložil **Pavel Eisner**, 1945

LIDSKÉ JÁ ZPÍVÁM

Lidské Já zpívám, nic než jednotlivce;
však pronáším k tomu slovo Demokracie, slovo En-masse.

O fyziologii od hlavy po patu zpívám;
ne fyziognomie jen, ne mozek jen hoden je Musy,

říkám, že úplný Tvar je daleko důstojnější;
ženu stejně jako muže zpívám.
O Životě, nesmírném vášní, vírnosti, vládou,
radostném, k dělnosti nejsvobodnější stvořeném z božského práva,
člověka Novodobého zpívám.

Zpívám o sobě, za jazykové spolupráce **Mariany a Zdeňka Stříbrných** přeložil **Ivan Skála**, 1983

Sám o sobě zpívám

Sám o sobě zpívám, o pouhé jednotlivé bytosti,
ale pronáším slovo Demokratický, slovo Množství.

O všem tělesném od hlavy až k patě zpívám,
ne pouze podoba tváře, ne pouze mozek je hoden opěvování, tvrdím,
že víc si to zaslouží lidské stvoření ve své úplnosti.
O Ženě, stejně jako o Muži zpívám.
O životě nesmírném svou vášní, svým tepem a silou,
radostném, stvořeném po božském zákonu pro činy nejsvobodnější,
O Moderním člověku zpívám.

Leaves of Grass
Walt Whitman
1855–92

BEGINNING MY STUDIES.

BEGINNING my studies the first step pleas'd me so much
The mere fact consciousness, these forms, the power of motion,
The least insect or animal, the senses, eyesight, love,
The first step I say awed me and pleas'd me so much
I have hardly gone and hardly wish'd to go any farther,
But stop and loiter all the time to sing it in ecstatic songs.

Stébla trávy
přeložil **Emanuel z Lešehradu**
1931

Stébla trávy
přeložili **Jiří Kolář a Zdeněk Urbánek**
1955

Když jsem začal studovat

Když jsem začal studovat, první krok se mi tak zalíbil,
Ten holý fakt vědomí, tvary, síla pohybu,
Nejmenší hmyz nebo živočich, zrak, láska,

Ten první krok mne tak ohromil a tak se mi zalíbil,
že sotva jsem pokročil a sotva jsem si přál jít dál,

Jen stojím a mrhám všechen čas, abych to vyzpíval nadšenými zpěvy.

Walt Whitman: Výbor z básní
přeložil **Emanuel z Lešehradu**
1901

Stébla trávy
přeložil **Jaroslav Vrchlický**
1903

Když jsem začal svá studia.

Když jsem začal svá studia, první krok tak se mi zalíbil,
to pouhé vědomí, všechny ty tvary, ta síla pohybu,
malý hmyz nebo zvíře, smysly, dívání se, látka,
již první krok zatřásl mnou a tak se mi dobře líbil,
že jsem nepřišel dále a sotva si přeji přijíti dále –
nýbrž stojím a meškám po celý čas, abych to mohl opěvati v extatických písničkách!

Demokracie ženo má
přeložil **Pavel Eisner**
1945

KDYŽ JSEM ZAČAL STUDOVAT

Když jsem začal studovat, první krok tak se mi zalíbil,
to pouhé vědomí, ty tvary, ta síla pohybu,
nejmenší hmyz nebo živočich, ty smysly, ta láska, ta schopnost vidět,
ten první krok vnukl mi svatou úctu a tak se mi líbil,
že sotva jsem pokročil dál a sotva přál jsem si pokročit,
nýbrž stojím a meškám po celý čas, abych to vyzpíval vytrženými zpěvy.

Zpívám o sobě
za jazykové spolupráce **Mariany a Zdeňka Stříbrných** přeložil **Ivan Skála**
1983

KDYŽ JSEM ZAČÍNAL HLOUBAT

Když jsem začínal hloubat, už první krok mne tak potěšil,
už pouhé chápání faktů, ty tvary, ta síla pohybu,
i nepatrný hmyz, anebo živočich, ty smysly, zrak, láska,
říkám, hned první krok mne tak ohromil a potěšil,
že sotva šel jsem dál a sotva přál si jíti ještě dál,
chtěl jsem jen stanout, těkat kolem sebe, a v písničkách nadšených to vyzpívat.

Leaves of Grass
Walt Whitman
1855–92

TO THE STATES.

To the States or any one of them, or any city of the States, Resist much, obey little,
Once unquestioning obedience, once fully enslaved,
Once fully enslaved, no nation, state, city of this earth, ever afterward
resumes its liberty.

Stébla trávy
přeložil Emanuel z Lešehradu
1931

Stébla trávy
přeložili Jiří Kolář a Zdeněk Urbánek
1955

Těmto státům

Těmto státům nebo kterémukoli z nich anebo kterémukoli městu těchto Států: *Vzdorujte mnoho a poslouvejte málo*,
Jednou poslechnout bez ptaní znamená být jednou naprosto zotročen
A jednou naprosto zotročen, žádný národ, stát,
město na tomto světě nazpět nikdy svobodu nezíská.

Walt Whitman: Výbor z básní
přeložil Emanuel z Lešehradu
1901

Demokracie ženo má
přeložil Pavel Eisner
1945

STÁTŮM

Státům neb jednomu z nich neb kterémukoli městu Států:
mnoho se vzpírejte, málo poslouvejte,
jak jednou jen poslech bez ptaní, jednou jen zcela byl zotročen,
jednou zcela byl zotročen, nižádný stát ní národ ní město na tomto světě
nikdy už nezíská svobodu.

Zpívám o sobě
za jazykové spolupráce Mariany a Zdeňka Stříbrných přeložil Ivan Skála, 1983

TĚMTO STÁTŮM

Těmto Státům, anebo kterémukoli z nich, či kterémukoli městu těchto Států: *Hodně vzdorujte a poslouvejte málo*.
Jak jednou někdo uposlechne bez ptaní, je plně zotročen,
a jednou plně zotročen, už nikdy národ, stát ani město na této zemi nenabude svobody.

Stébla trávy
přeložil Jaroslav Vrchlický
1903

Těmto Státům.

Těmto Státům, nebo jednomu z nich anebo kterémukoli městu těchto Států:
„Odporujte mnoho a poslouvejte málo!“
Jednou poslechnouti bez otázky, jednou nechat se zotročiti úplně,
jednou úplně zotročen – žádný národ víc, stát, město, této země
k svobodě nedojde!

Leaves of Grass
Walt Whitman
1855–92

TO RICH GIVERS.

What you give me I cheerfully accept,
A little sustenance, a hut and garden, a little money, as I
rendez-vous with my poems,
A traveler's lodging and breakfast as I journey through the States,
– why should I be ashamed to own such gifts? why to
advertise for them?
For I myself am not one who bestows nothing upon man and woman
For I bestow upon any man or woman the entrance to all the gifts
of the universe.

Walt Whitman: Výbor z básní
přeložil Emanuel z Lešehradu
1901

- - -

Stébla trávy
přeložil Jaroslav Vrchlický
1903

Bohatým dárcům.

Co mi dáváte, vesele to přijímám,
trochu pohostění, chatu a zahradu, trochu peněz, kdykoliv se dostavím
se svými básněmi,
cestujících lože a snídaně, táhnu-li státy,
proč bych se měl stydět, přiznávat se k těmto darům aneb je
vyžadovati?
Nebo já sám nejsem z těch, kteří ničeho nedávají, ničeho muži ani
ženě nepřinášejí,
nebo já ukazuji každému muži a ženě na zemi cestu ku všem darům
všehomíra.

Stébla trávy
přeložil Emanuel z Lešehradu
1931

BOHATÝM DÁRCŮM

Co mi dáváte, radostně přijímám,
trochu živobytí, chýši a zahradu, něco peněz, kdykoliv
přijdu se svými básněmi,
pocestného přístřeší a snídaní, cestuji-li Státy – proč bych
se hanbil přijímat tyto dary a hlásiti se k nim?
Neboť já nejsem z oněch, již ničeho neudělují muži a ženě,
neboť skýtám každému muži nebo ženě vstup ku všem
darům všehomíra.

Demokracie ženo má
přeložil Pavel Eisner
1945

- - -

Stébla trávy
přeložili Jiří Kolář a Zdeněk Urbánek
1955

Bohatým dárcům

Co mi darujete, s radostí přijímám,
Trochu živobytí, chatu a zahradu, trochu peněz,
když přijdu se svými básněmi,
Poutnický nocleh a snídaní, když putuji napříč Státy –
proč bych se styděl za takové dary? proč bych o ně nežádal ?
Neboť já nejsem ten, kdo nedává nic muži nebo ženě,
Já dávám vejít každému muži nebo ženě ke všem
darům vesmíru.

Zpívám o sobě
za jazykové spolupráce Mariany a
Zdeňka Stříbrných přeložil Ivan Skála,
1983

- - -

Leaves of Grass
Walt Whitman
1855–92

POETS TO COME.

Poets to come! orators, singers, musicians to come!
Not to-day is to justify me and answer what I am for,
But you, a new brood, native, athletic, continental, greater
than before known,
Arouse! for you must justify me.
I myself but write one or two indicative words for the future,
I but advance a moment only to wheel and hurry back
in the darkness.
I am a man who, sauntering along without fully stopping, turns a
casual look upon you and then averts his face,
Leaving it to you to prove and define it,
Expecting the main things from you.

Walt Whitman: Výbor z básní
přeložil Emanuel z Lešehradu
1901

Příští básníci.

Vy příští básníci! řečníci, zpěváci, hudebníci příští!
Ne dnešek může mne ospravedlnit a odpovědět k čemu jsem,
však vy, nové pokolení domácí, athletické, kontinentální,
větší než před tím,
vy vzhůru, neb vy mne musíte ospravedlnit!
Já sám píšu jen jedno neb dvě slova pokynem budoucnosti,
já vystupuji na okamžik jen, abych se obrátil a vrátil do tmy.
Jsem člověk, který jen tak se toulá a docela se nezastaví,
vrhne na vás nahodilý pohled a pak odvrátí svůj obličej,
vám přenechávám dokazovati a vymezovati,
očekáváje hlavní věc od vás.

Stébla trávy
přeložil Jaroslav Vrchlický
1903

Příští básníci.

Vy příští básníci, řečníci, zpěváci, hudebníci příští!
Ne dnešek můž' mne ospravedlnit a odpovědět, k čemu jsem,
však vy, nové pokolení domácí, athletické, kontinentální,
větší než před tím,
vy vzhůru, neb vy mne musíte ospravedlnit!
Já sám píšu jen jedno neb dvě slova pokynem budoucnosti,
já vystupuji na mžik jen, abych se obrátil a vrátil do tmy.
Já jsem člověk, který jen tak se toulá a docela se nezastaví, vrhne
na vás nahodilý pohled a pak odvrátí svůj obličej.
Vám přenechávám dokazovati a vymezovati
očekáváje hlavní věc od vás.

Stébla trávy
přeložil Emanuel z Lešehradu
1931

PŘÍŠTÍ BÁSNÍCI

Vy příští básníci! řečníci, zpěváci, hudebníci příští!
Ne dnešek může mne ospravedlnit a odpovědět,
k čemu jsem,
však vy, nové pokolení domácí, silácké,
pevninové, větší než kdy známo,
vzhůru! neb vy mne musíte ospravedlnit.
Já sám píšu jen jedno neb dvě slova pokynem
budoucnosti,
vystupuji na okamžik jen, abych se obrátil a vrátil
do tmy.
Jsem člověk, který jen tak se toulá aniž zcela se
zastaví
vrhne na vás nahodilý pohled a pak odvrátí svůj
obličej,
vám přenecháváje zkoumati a vymeziti,
očekáváje hlavní věci od vás.

Demokracie ženo má
přeložil Pavel Eisner
1945

BUDOUČÍ BÁSNÍCI

Budoucí básníci! řečníci, zpěváci, hudebníci
budoucí!
Ne dnešek může mě ospravedlnit a povědět,
co jsem zač,
však vy, nový rod z půdy vyrostlý, zápasnický,
pevninský, větší než kdy co předtím,
vstaňte! vy mě ospravedlňte.
Já sám píšu jen jedno neb dvě náznaková slova
pro budoucnost,
jen na okamžik předstoupím roztočit kolo, a pak
rychle zpátky do tmy.
Jsem člověk, který na potulce, ani se nezastaviv,
zrakem k vám zbloudí a odvrátí se pak tváří,
ponecháváje vám, abyste dokázali a vysvětlili,
očekáváje od vás to hlavní.

Stébla trávy
přeložili Jiří Kolář a Zdeněk Urbánek
1955

Budoucí básníci

Budoucí básníci! řečníci, zpěváci, hudebníci
budoucí!
Dnes není doba mě ospravedlňovat a vypovídat,
za čím jdu,
Ale vy, nové pokolení, přirozené, athletické,
kontinentální, větší než kdy poznal svět,
Procitněte, vy mě musíte ospravedlnit.
Já sám píšu jen jedno nebo dvě slova naznačující
budoucnost,
Vystupuji jen na okamžik, abych se otočil a
rychle se vrátil do temnot.
Jsem člověk, který se loudá kolem, aniž kde
zastaví,
vrhne na vás náhodný pohled a potom odvrátí
tvář,
Vám ponechává, abyste dokázali a určili,
A hlavní očekává od vás.

Zpívám o sobě
za jazykové spolupráce Mariany a Zdeňka Stříbrných
přeložil Ivan Skála, 1983

BUDOUČÍ BÁSNÍCI

Budoucí básníci! Budoucí řečníci, pěvci a
hudebníci!
Nikoli dnešek mě může ospravedlnit a
odpovědět, proč tu jsem,
ale vy, nové pokolení, zdejší, athletické,
kontinentální, větší než všechna známá,
probudte se, neboť vy mě musíte ospravedlnit.
Já sám napíšu sotva pár slov naznačujících
budoucnost,
sotva na chvilku pokročím, než se obrátím
a prchnu zpět do temnot.
Jsem člověk, který se potlouká kolem, aniž se zastaví,
náhodně pohlédna na vás a potom odvrátí tvář,
nechám na vás, abyste všechno ověřili a určili,
to hlavní očekávám od vás.

Leaves of Grass
Walt Whitman
1855–92

THE DALLIANCE OF THE EAGLES.

Skirting the river road, (my forenoon walk, my rest,) Skyward in air a sudden muffled sound, the dalliance of the eagles, The rushing amorous contact high in space together, The clinching interlocking claws, a living, fierce, gyrating wheel, Four beating wings, two beaks, a swirling mass tight grappling, In tumbling turning clustering loops, straight downward falling, Till o'er the river pois'd, the twain yet one, a moment's lull A motionless still balance in the air, then parting, talons loosing, Upward again on slow-firm pinions slanting, thelr separate diverse flight, She hers, he his, pursuing.

Stébla trávy
přeložil **Emanuel z Lešehradu**, 1931

MILKOVÁNÍ ORLŮ

Když jsem se bral po okraji řeky (má dopolední to procházka, můj odpočinek), zazněl nade mnou ve vzduchu náhle temný zvuk, milkování orlů, šumný zamilovaný střet, vysoko ve vzduchu, spolu, do sebe vklíněné, spletené spáry, živoucí, divé, kroužící kolo, čtyři bušící křídla, dva zobany, vířící hmota v napjatém zápolení, v potácivých, točících se, kupících se kličkách, přímo dolů padající, až nad řekou utkvěli, dva ač dosud jeden, chvíli ticho, nepohnuté tiché vznášení se ve vzduchu, pak se odloučili, uvolnivše spáry, vzhůru zas šikmo na pomalých, pevných perutích vystupující v odděleném, různém letu, ona svou, on svou drahou pokračující.

Stébla trávy, přeložili **Jiří Kolář a Zdeněk Urbánek**, 1955

Laskání orlů

Na cestě podle řeky (za odpočinku na své dopolední procházce), Pojednou na nebi tlumený zvuk, laskání orlů, Nenadále milostné střetnutí vysoko v prostoru, Pařáty do sebe zaťaté, živé, divoké kroužící kolo, čtyři bijící křídla, dva zobáky, vířící hmota v těsném zápolení, Točící se v pádu, vršící smýčky a rovný pád dolů, Až utkvěli nad řekou, oba dosud jedno tělo, okamžik ztišení, Nehybná, tichá rovnováha ve vzduchu, pak odtržení a uvolnění drápů, A znovu vzhůru na pomalých, pevných, skloněných křídlech, odloučení různým směrem letí On svou, ona svou cestou dál.

Výbor z básní
přeložil **Emanuel**
z Lešehradu,
1901

- - -

Stébla trávy
přeložil **Jaroslav Vrchlický**
1903

Laskání orlů.

Když jsem krácel po kraji řeky – má ranní to procházka, mé občerstvení – zazněl nade mnou náhle chmurný tón – laskání orlů, bouřný šum lásky vysoko ve vzduchu spolu spletené, do sebe jejich vkloubené drápy, divoké, živoucí, kroužící kolo, čtyři bušící perutě, dva zobáky, třepetající se spousta v těsném zápase, potácející se, točící se, nahromaděné perutě – srázný spád, teď nad vodou utkvěly – chvíli ticho – nepravdělně vznášení se – ve vzduchu ticho – pak se pustili, uvolnivše drápy, vzhůru opět na pomalých, pevných perutích vystupující v rozlišeném a různém poletu on spěje svou a ona svojí drahou dál!

Demokracie ženo má
přeložil **Pavel Eisner**, 1945

ORLÍ MILOVÁNÍ

Když jsem šel poříční cestou (má dopolední procházka, mé pookřání), v nebesku ve vzduchu náhlý tlumený zvuk, milování orlů, šumějící milostné střetnutí vysoko v prostoru, vzpřažené, vpeřené pařáty, živoucí kruté kroužící kolo, čtyři bušící křídla, dva zobáky, vířící hmota v zarytém zápolení, padající potácivými, zatáčivými, chomáčovými smyčkami, až stanuli nad řekou, oba dosud jediné tělo, okamžik ticha, nehnutá tichá rovnováha ve vzduchu, pak od sebe, pustivše se pařáty, pak zas šroubový vzestup na pevných pomalých perutích, let odloučený od letu, ona svým, on svým nanovo dál.

Zpívám o sobě, za jazykové spolupráce Mariany a Zdeňka Stříbrných přeložil **Ivan Skála**, 1983

- - -

OF THE TERRIBLE DOUBT OF APPEARANCES.

Of the terrible doubt of appearances,
Of the uncertainty after all, that we may be deluded,
That may-be reliance and hope are but speculations after all,
That may-be identity beyond the grave is a beautiful fable only,
May-be the things I perceive, the animals, plants, men, hills, shining and flowing waters,
The skies of day and night, colors, densities, forms, may-be these are (as doubtless they are) only apparitions, and the real something has yet to be known,
(How often they dart out of themselves as if to confound me and mock me!
How often I think neither I know, nor any man knows, aught of them,)
May-be seeming to me what they are (as doubtless they indeed but seem) as from my present point of view, and might
 prove (as of course they would) nought of what they appear, or nought anyhow, from entirely changed points of view;
To me these and the like of these are curiously answer'd by my lovers, my dear friends,
When he whom I love travels with me or sits a long while holding me by the hand,
When the subtle air, the impalpable, the sense that words and reason hold not, surround us and pervade us,
Then I am charged with untold and untellable wisdom, I am silent, I require nothing further,
I cannot answer the question of appearances or that of identity beyond the grave,
But I walk or sit indifferent, I am satisfied,
He ahold of my hand has completely satisfied me.

Stébla trávy, přeložil Jaroslav Vrchlický, 1903

Ta strašná pochybnost o zjevech.

Ta strašná pochybnost o zjevech,
ta nejistota, že budeme na konci oklamáni,
důvěra a naděje na konci jsou pouhými domněnkami,
že život po smrti jest pouze krásnou pohádkou,
že věci, které vnímám, zvířata, rostliny, lidé, hory, zářící a tekoucí vody,
že klenba nebe ve dne i v noci, barvy, tělesa jsou jen pouhé jevy
(čemuž bezpochyby bude tak) a že právě něco teprvé má býti poznáno,
(jak často trysknou ze sebe, spleťou a zahrnou mne! Jak často myslívám,
 že ani já, ani kdo jiný o nich co víme!)
Snad se mi zdají tím být, co jsou (jak bezpochyby se býti jen zdají)
z mého nynějšího stanoviska a ukazovaly se (co jisté jest) jako docela odlišné od toho, co se býti zdají,
anebo vůbec jako docela nic z docela změněných stanovisek.
Na toto a podobné se mi prazvláštním způsobem odpovídá mými milovanými, mými drahými soudruhy.
Když ten, koho rád mám, mne na cestě provází anebo dlouho vedle mne sedí a mne za ruce drží;
když jemný, něžný vzduch a pocit, jež slova a rozum neodhalí, nás obletují a promítají,
pak jsem pln nevyslovené a nevyslovitelné moudrosti, pak jsem klidný a jiného více nežádám.
Já nemohu otázku zjevů anebo vědomí za hrobem zodpovídati,
ale chodím tu, neb sedím lhostejně, já jsem spokojen,
ten, jenž mne drží za ruku, mne úplně uspokojil.

Demokracie ženo má, přeložil Pavel Eisner, 1945

TA STRAŠNÁ POCHYBNOST ZJEVŮ

Ta strašná pochybnost zjevů,
ta nejistota, že budeme koneckonců oklamáni,
že spoléhání a naděje jsou snad nakonec pouhé smyšlenky,
že osobnost v záhrobí je jen krásnou bájí,
že věci, které vnímám, zvířata, rostliny, lidé, hory, svítivé a tekoucí vody,
nebesa denní a noční, barvy, tělesa, tvary jsou možná (jakož
nepochybně jsou) pouhým zdáním a že skutečné Něco nebylo dosud poznáno
(jak často vyrazí ze sebe, jako by mě chtěly zmást a vysmát se mi!
Jak často si myslím, že neznám, aniž kdo jiný zná z nich sebedmíř),
snad se mi zdají, čím jsou (jakož nepochybně se jen zdají) s mého
nynějšího hlediska a ukázaly by se možná (jakož by se ovšem
ukázaly) věcí zcela jinou, než se zdají, anebo nijakou se zcela pozměněných hledisek;
na to a myšlenky tomu podobně dostává se mi podivné odpovědi od
 mých milujících, mých drahých přátel,
když ten, jež miluji, putuje se mnou anebo sedí dlouho vedle mne a drží mě za ruku,
když něžný vzduch nepostizný, pocit, jež slova a rozum neobsáhnou, je kolem nás a proniká námi,
pak jsem nabit nevyslovenou a nevyslovnou moudrostí, mlčím, nežádám si už nic,
nemohu odpovědět na otázku o jevech anebo na otázku po osobnosti v záhrobí,
ale chodím si a sedím, nedbaje, jsem spokojen,
ten, jenž mě drží za ruku, úplně mě ukojil.

Leaves of Grass
Walt Whitman
1855–92

THE BASE OF ALL METAPHYSICS.

And now gentlemen,
A word I give to remain in your memories and minds,
As base and finale too for all metaphysics.

(So to the students the old professor,
At the close of his crowded course.)

Having studied the new and antique, the Greek and Germanic systems,
Kant, having studied and stated, Fichte and Schelling and Hegel,
Stated the lore of Plato, and Socrates greater than Plato
And greater than Socrates sought and stated, Christ divine having studied long,
I see reminiscent to-day those Greek and Germanic systems,
See the philosophies all, Christian churches and tenets see,
Yet underneath Socrates clearly see, and underneath Christ the divine I see,
The dear love of man for his comrade, the attraction of friend to friend,
Of the well-married husband and wife, of children and parents,
Of city for city and land for land.

Demokracie ženo má
přeložil **Pavel Eisner**
1945

ZÁKLAD VEŠKERÉ METAFYSIKY

A ted', pánové,
pronáším slovo, aby zůstalo ve vaší paměti a myslí
jakožto základ a také závěr veškeré metafysiky.

(Tak dí studentům starý profesor
na konci přednáškového kursu.)

Prostudovav novověk a starověk, řecké a germánské soustavy,
Kanta prostudovav a vyloživ, Fichta a Schellinga a Hegla,
vyloživ učení Platonovo a Sokrata, který je větší než Plato,
a většího, než Sokrates hledal a učil, božského Krista studovav dlouho,
vidím dnes vzpomínaje na ty řecké a germánské soustavy,
vidím všechny filosofie, vidím křesťanské církve a principy.
Ale pod Sokratem jasně vidím a pod božským Kristem jasně vidím
vroucnou lásku muže ke kamarádovi, přitažlivost přítele pro přítele,
chotě a ženy, děti a rodičů,
města k městu a země k zemi.